

Starší Jeffrey R. Holland

Kvorum Dvanácti apoštolů

Nedej již místa nepříteli duše mé

Kéž pocítujeme radost z toho, že jsme věrní svým nejušlechtilejším a nejlepším vlastnostem, zatímco udržujeme lásku a manželství, společnost i duši tak čisté, jak mají být.

Když jsme se sestrou Hollandovou nedávno vystupovali z letadla v jednom vzdáleném městě, přiběhly nás pozdravit tři krásné mladé ženy, které předtím letěly s námi. Řekly, že jsou členkami Církve, což nás nijak zvlášť nepřekvapilo, protože ti, kteří nejsou naší víry, za námi na letištích obvykle neběhají. Během rozhovoru, který jsme neočekávali, jsme se z jejich slz brzy dozvěděli, že všechny tři se nedávno rozvedly, že jim byli manželé nevěrní a že ve všech případech vyklíčila u manželů semínka odcizení a hříchu následkem toho, že se oddávali pornografii.

Po takovém ostrém začátku mého dnešního poselství – které se mi nepřednáší snadno – se cítím podobně jako Jákob za stara, který prohlásil: „Zarmucuje [mne], že musím o vás užívati tolika smělých slov před [mnohými, jejichž city] jsou před Bohem nesmírně jemné a cudné a křehké.“¹ Rázní však být musíme. Možná to bylo díky tomu, že jsem otec a dědeček, že ty slzy v očích oněch mladých žen přivedly k slzám mě i sestru Hollandovou, a po otázkách, jež položily, jsem

se sám sebe ptal: „Proč nás obklopuje tolik morálního úpadku a proč mu tolik jednotlivců a rodin – včetně některých v Církvi – padá za oběť, a je jím tragicky poznamenáno?“

Na svou otázku jsem si samozřejmě zčásti dokázal odpovědět sám. Téměř každý den na nás na každém rohu útočí něco nemorálního. Ta odvrácená strana filmového, televizního a hudebního průmyslu stále více zaplavuje společnost hrubou řečí a sexuální zvráceností. Je tragické, že tytéž počítačové a internetové služby, které mi umožňují pracovat na rodinné historii a připravovat jména do chrámu, by bez filtrů a bez dozoru mohly mým dětem a vnoučatům umožnit přístup k celosvětové stoce představ, jež by mohly v jejich mysli navždycky vyhloubit obrovský kráter.

Vzpomeňte si, že ony mladé manželky řekly, že nevěra jejich manželů začala zájmem o pornografii – avšak nemorální chování není problém pouze mužů, a manželé nejsou ti jediní, kdo se dopouštějí hříchu. Nebezpečí vzdálené jen jedno kliknutí myši – včetně toho, které hrozí při virtuálním rozhovoru na chatu – nerozlišuje mezi lidmi, muži a ženami, mladými a starými, sezdanými či svobodnými. A jen aby se protivník ujistil, že pokušení je ještě dostupnější, pracuje usilovně na tom, aby pokryl – jak říkají odborníci – i mobilní telefony, videohry a MP3 přehrávače.

Pokud přestaneme zařezávat pouze problematické větve a zaměříme se spíše na kořen stromu, tak nás nijak nepřekvapí, že chtíč se skrývá právě tam. *Chtíč* je nehezké slovo, a rozhodně je to nehezké téma pro mé poselství, ale existuje dobrý důvod, proč je v některých kulturách považován za nejsmrtelnější ze sedmi smrtelných hříchů.²

Proč je chtíč tak smrtelným hříchem? Myslím si, že kromě toho, že naši duši ovlivňuje tím, že ničí Ducha, je hříchem také proto, že znesvěcuje ten nejvznešenější a nejsvatější vztah, který nám Bůh ve smrtelnosti dává – vzájemnou lásku mezi mužem a ženou a touhu, jež onen manželský pár má, přivést děti do rodiny, jež bude věčná. Kdosi jednou řekl, že opravdová láska musí mít v úmyslu vytrvat navždy. Opravdová láska je trvalá. Ale chtíč vydávaný za lásku může vyprchat tak rychle, jak rychle lze otevřít pornografickou stránku nebo letmo pohlédnout na další možný objekt uspokojení, jež prochází kolem – muže či ženu. Z opravdové lásky jsme naprosto nadšení – jako já ze sestry Hollandové; rozhlašujeme ji i na střeších domů. Chtíč se však vyznačuje hanbou a tajnůstkářením, a je skoro až patologicky utajovaný – čím

později a čím větší tma, tím lépe, a pro jistotu zamknout na dva západy. Láska nás instinktivně nutí obracet se na Boha a žít pro druhé. Na druhé straně chtíč je vším, jen ne božským, a oslavuje požitkářství. Láska přináší otevřenou náruč a otevřené srdce; chtíč přináší jen otevřené choutky.

Toto jsou pouze některé důvody, proč je zneuctění pravého významu lásky – ať už v mysli nebo s jinou osobou – tak zničující. Ničí se tím to, co je pro nás hned po víře v Boha nejdůležitější – totiž důvěra v ty, které máme rádi. Otřásají se tím základy důvěry, na nichž je postavena současná i budoucí láska; a znovu vybudovat ztracenou důvěru trvá velmi dlouho. Dostane-li se tento problém příliš daleko, ať už ve vlastní rodině nebo u veřejně volených činitelů, obchodních magnátů a mediálních či sportovních hvězd, budeme zakrátko moci na onu pomyslnou budovu kdysi postavenou pro morálně zodpovědnou společnost vyvěsit ceduli s nápisem „Na prodej“.³

Ať už jsme svobodní nebo sezdaní, mladí nebo staří, bavme se chvíli o tom, jak se můžeme proti pokušení bránit – ať už má jakoukoli podobu. Možná nedokážeme vyléčit všechny dnešní nemoci společnosti, ale promluvme si o tom, co můžeme dělat sami pro sebe.

- Především začněte tím, že se distancujete od těch lidí, materiálů a situací, které vám mohou ublížit.

Jak vědí ti, již bojují s alkoholismem – vábivost blízkosti může být osudná. Tak tomu je i v morálních otázkách. Utečte, stejně jako utekl Jozef od Putifarovy ženy⁴ – utečte tak daleko, jak jen to půjde, od všeho, co vás oklamává, včetně takových lidí. A hlavně – když utíkáte před pokušením, *neuvádějte* svou novou adresu.

- Myslete na to, že lidé spoutaní řetězy skutečných závislostí často potřebují více pomoci než svépomoci – a to se může týkat i vás. Usilujte o tuto pomoc a vítejte ji. Promluvte si se svým biskupem. Řiďte se jeho radou. Požádejte o kněžské požehnání. Využijte nabídky oddělení rodinných služeb nebo vyhledejte jinou vhodnou profesionální pomoc. Modlete se bez ustání. Požádejte o pomoc anděly.
- Nezapomínejte na to, že vedle počítačových filtrů a uzamčených náklonností je jedinou skutečnou kontrolou v životě sebekontrola. Mějte větší kontrolu i nad pochybnými situacemi, do nichž se dostanete. Je-li pořad v televizi neslušný, vypněte ji. Je-li film v kině vulgární, odejděte. Rozvíjí-li se nějaký vztah nevhodně, ukončete ho. Mnohé tyto vlivy nemusejí být – alespoň zpočátku – nutně hříšné, ale mohou otupit úsudek, oslabit duchovnost a dovést nás až k tomu, co by hříšné být mohlo. Jedno staré přísloví říká,

že tisíc mil dlouhá cesta začíná prvním krokem⁵, a tak si dávejte pozor na to, kterým směrem vykoučíte.

- Podobně jako zloděj v noci mohou o vstup do naší mysli usilovat i nežádoucí myšlenky – a to také dělají. Nicméně nemusíme jim otevřít dveře dokořán, nabídnout jim čaj a zákusek a pak jim říci, kde máme schované cennosti! (Navíc čaj byste neměli nabízet tak jako tak.) Vyhodte ty ničemy ven! Nahraďte obscénní myšlenky nadějnými představami a radostnými vzpomínkami; pohleďte v duchu na tváře těch, již vás mají rádi a byli by zrceni, kdybyste je zklamali. Nejedna osoba byla zachráněna před hříchem nebo hloupostí tím, že pomyslel na tvář své matky, své manželky nebo svého dítěte, jež na něj kdesi doma čekají. Ať už vás napadají jakékoli myšlenky, zajistěte, aby měly do srdce přístup pouze na pozvání. Jak kdysi řekl jeden básník: „Nechť pevná vůle jest tvým rozumem.“⁶
- Posilujte v sobě Ducha Páně, a buďte tam, kde je On. Dbejte na to, aby byl i ve vašem domě či bytě, což ve svém důsledku určuje i to, jakému druhu umění, hudby a literatury se doma věnujete. Pokud jste již přijali obdarování, chodte do chrámu tak často, jak vám to okolnosti dovolují. Pamatujte na to, že chrám vás vyzbrojuje mocí Boží, Jeho sláva vás obklopuje a andělé Jeho o vás

pečují.⁷ A když z chrámu odcházíte, přemýšlejte o symbolech, které si odnášíte a jež nemají být nikdy odloženy ani zapomenuty.

Ti, kteří mají nějaký problém, větší nebo menší, říkají: „Na co jsem to jenom myslel?“ Inu, ať už mysleli na cokoli, nemysleli na Krista. Jako členové Jeho Církve každou neděli svého života slibujeme, že na sebe vezmeme Jeho jméno a že na Něj budeme vždy pamatovat.⁸ Snažme se tedy pamatovat na Něj trochu usilovněji – zvláště pak na to, že „on nemoci naše vzal, a bolesti naše vlastní on nesl, ... potřín pro nepravosti naše; ... a [ranami jeho uzdravení jest] nám způsobeno“⁹. Naše skutky by nepochybně nabraly zcela jiný směr, kdybychom pamatovali na to, že pokaždé, když hřešíme, raníme nejen toho, koho máme rádi, ale raníme i Krista, jenž nás tolik miluje. Ale i když už se dopustíme hříchu, tak ať už je onen hřích jakkoli závažný, můžeme být zachráněni toutéž vznešenou osobou – Jím, který nese to jediné jméno dané pod nebem, skrze něž mohou *všichni* lidé být spaseni.¹⁰ Když se potýkáme

s přestupky a naše duše je drásána skutečnou bolestí, kéž si všichni vezmeme příklad z kajícího se Almy a proneseme onu prosbu, která mu změnila život: „Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně.“¹¹

Bratři a sestry, mám vás rád. Mají vás rádi i prezident Thomas S. Monson a všichni Bratři. A co je ještě důležitější – má vás rád i Nebeský Otec. Snažil jsem se zde hovořit o lásce – upřímné lásce, opravdové lásce – o úctě k ní, o tom, jak ji správně vyjadřují morálně zdravé společnosti, jež lidstvo poznalo; o její posvátnosti ve vztahu manžela a manželky a o rodinách, jež láska v konečném důsledku vytváří. Snažil jsem se hovořit o projevu vykupující lásky a o ztělesněné pravé lásce, které se nám dostává díky milosti samotného Krista. Nutně jsem musel hovořit také o *ďáblovi* – onom zlém, otci lži a chtíče, který dělá vše, co může, aby opravdovou lásku napodobil – aby zprofanoval a znesvětil opravdovou lásku, kdekoli a kdykoli na ni narazí. A hovořil jsem o tom, že nás chce zničit, bude-li to možné.

Kdykoli v naší době na taková pokušení narazíme, musíme prohlásit, podobně jako to ve své době učinil Nefi:

„[Nedám] již místa nepříteli duše mé.“¹² Onoho zlého můžeme zapudit. Pokud si to upřímně a vážně přejeme, onen nepřítel může být – a bude – pokárán vykupující mocí Pána Ježíše Krista. A kromě toho vám slibuji, že světlo Kristova věčného evangelia může a bude opět jasně zářit tam, kde jste se obávali, že jste v beznadějně a bezradné temnotě. Kéž pocítujeme radost z toho, že jsme věrní svým nejušlechtlejším a nejlepším vlastnostem, zatímco udržujeme lásku a manželství, společnost i duši tak čisté, jak mají být. O to se modlím ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Jákob 2:7.
2. Viz například vynikající kniha Henryho Fairlieho *The Seven Deadly Sins Today* (1978).
3. Viz Fairlie, *The Seven Deadly Sins Today*, 175.
4. Viz Genesis 39:1–13.
5. Lao Tzu, v John Bartlett, comp., *Bartlett's Familiar Quotations*, 14th ed. (1968), 74.
6. Viz Juvenal, *The Satires*, satire 6, řádek 223.
7. Viz Nauka a smlouvy 109:22.
8. Viz Nauka a smlouvy 20:77; viz také verš 79.
9. Izaiáš 53:4–5.
10. Viz Skutkové 4:12.
11. Alma 36:18.
12. 2. Nefi 4:28.